

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 8. december 2021 blev i sag nr. 97219:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har ulykkesforsikring. I klageskema af 25/8 2021 til nævnet samt i vedlagte bilag har klagerens advokat bl.a. anført:

"Kort redegørelse for sagen

Jeg henviser til brev af i dag.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

Få medhold i, at selskabet skal betale erstatning for yderligere 15 procent mén

[Klageren] kom alvorligt til skade ved en arbejdsulykke den 7. august 2014.

Sagen blev anerkendt som arbejdsskade og blev behandlet i Arbejdsskadestyrelsen og hos Tryg, der anerkendte tilfældet som omfattet af ulykkesforsikringen hos Tryg.

Arbejdsskadestyrelsen afgjorde den 31. januar 2017, at [klagerens] mén var 15 procent. Tryg afgjorde på baggrund af de lægelige oplysninger, at ménet efter Trygs opfattelse var 15 procent og udbetalte erstatning herfor.

Afgørelsen fra Arbejdsskadestyrelsen blev indbragt for Ankestyrelsen, der ved afgørelse af 8. januar 2018 nedsatte ménet til 10 procent.

Herefter blev der i arbejdsskadesagen truffet afgørelse om tab af erhvervsevne, der den 1. februar 2018 blev sat til 75 procent.

Ankenævnet for Forsikring

2.

97219

[Klageren] anlagde den 9. april 2019 sag mod Ankestyrelsen med påstand om forhøjelse af hans mén. Under retssagens forløb blev sagen forelagt Retslægerådet, der afgav erklæring den 28. januar 2021.

På baggrund af erklæringen genoptog Ankestyrelsen sagen og afgjorde den 5. maj 2021, at ménet på baggrund af de nye oplysninger skulle sættes til 30 procent.

[Klageren] bad på baggrund heraf Tryg om at udbetale erstatning for yderligere 15 procent mén, hvilket Tryg afviste med den begrundelse, at kravet var forældet. Denne afvisning blev med min bistand indbragt for Trygs kvalitetsafdeling, der også nægtede udbetaling med henvisning til indtrådt forældelse.

Det er [klagerens] og min opfattelse, at kravet ikke er forældet. Der er nye oplysninger, der berettiger til genoptagelse. Forhøjelsen af mén i Ankestyrelsens afgørelse af 5. maj 2021 sker efter en langvarig retssag og forelæggelse for Retslægerådet af komplicerede spørgsmål om årsagssammenhæng og 2 karakter og omfang af flere forskellige lidelser. Retslægerådet fastslog blandt andet, at der var symptomer og objektive fund, der var forenelige med CRPS.

Ankestyrelsens afgørelse af 5. maj 2021 viser, i hvor høj grad Ankestyrelsen måtte ændre syn på flere meget væsentlige punkter i sagen.

Der er dokumentation for væsentligt anderledes forhold end de, der blev lagt til grund ved sagens afgørelse i Ankestyrelsen og hos Tryg.

Der må desuden gælde en tillægsfrist fra afslutning af arbejdsskadesagen.

Jeg vedlægger kopi af en afgørelse af 17. december 2018 i sag 92815 fra Ankenævnet, der fastslog, at en sag var forældet, men det skyldtes, at der først var anmodet om genoptagelse mere end tre år efter, at en erklæring fra Retslægerådet ville have berettiget til en genoptagelse"

Selskabet har i brev af 17/9 2021 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Indledning

Klageren havde på skadetidspunktet tegnet ulykkesforsikring med forsikringsbetingelser 0406. Forsikringsbetingelserne fremlægges som bilag 1.

Sagen vedrører, at klageren er utilfreds med, at selskabet har afvist at udbetale yderligere godtgørelse for varigt mén som følge af et ulykkestilfælde sket den 7. august 2014. Selskabet har afvist yderligere udbetaling med henvisning til, at kravet er forældet.

Selskabet har tidligere anerkendt ulykkestilfældet og har opgjort klagerens varige mén som følge af uheldet til 15 %. Sagen vedrører således alene spørgsmålet om, hvorvidt klagerens krav er forældet.

Sagsfremstilling

Klageren kom i forbindelse med sit arbejde til skade med sin venstre fod og ankel, da han den 7. august 2014 fik et pengeskab ned over foden.

Den 11. august 2014 anerkendte selskabet, at ulykkestilfældet var omfattet af klagerens ulykkesforsikring. Selskabets anerkendelse fremlægges som bilag 2.

Selskabet modtog den 24. november 2014 meddelelse om, at klagerens advokat indtrådte i sagen. Advokatens brev fremlægges som bilag 3.

Den 8. december 2014 udbetalte selskabet acontoerstatning svarende til 5 % varigt mén. Selskabets brev af den 8. december 2014 fremlægges som bilag 4.

Herefter afventede selskabet at kunne opgøre klagerens varige mén som følge af ulykken. Den 17. marts 2017 blev klagerens tilstand vurderet at være stationær, og klagerens varige mén blev opgjort til 15 %, hvilket blev meddelt klagerens advokat i brev af samme dato, hvor selskabet samtidig angav, at sagen blev anset som værende afsluttet. Selskabets brev fremlægges som bilag 5.

Selskabet hørte ikke yderligere til sagen, førend klageren den 5. maj 2021 fremsendte nye afgørelser vedrørende hans varige mén. Klagerens mail fremlægges som bilag 6.

På baggrund af klagerens henvendelse indhentede selskabet yderligere oplysninger med henblik på at kunne tage stilling til klagerens yderligere krav. Den 8 juni 2021 afviste selskabet sagen med henvisning til, at klagerens krav var forældet. Selskabets brev fremlægges som bilag 7.

Klagerens advokat indtrådte i sagen igen ved skrivelse af den 16. juni 2021, hvori advokaten angav at være uenig i selskabets afgørelse. Advokatens mail af den 16. juni 2021 fremlægges som bilag 8.

Den 9. juli 2021 fastholdte selskabet afgørelsen. Selskabets brev ses fremlagt af klagerens advokat.

Selskabets klageansvarlige afdeling, Kvalitet, modtog den 23. juli 2021 en klage over afgørelsen fra klagerens advokat. Advokatens klage fremlægges som bilag 9.

Kvalitetsafdelingen fastholdt den 10. august 2021, at klagerens krav var forældet, idet der ikke var indtrådt forværring af klagerens gener siden den 17. marts 2017, og at de nye afgørelser alene var udtryk for en anden vurdering af årsagssammenhængen mellem ulykken og klagerens gener. Svaret fra Kvalitetsafdelingen ses fremlagt af klagerens advokat.

Sagen er herefter indbragt for Ankenævnet.

Forsikringsbetingelserne

Af forsikringsbetingelsernes punkt 2.1, fremgår det, at forsikringen dækker følger af ulykkestilfælde.

Af punkt 3.1, fremgår det, at 'for at opnå dækning skal der være årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og skaden. Ved vurderingen bliver der blandt andet lagt vægt på, om hændelsen

er egnet til at forårsage personskade. Det vil sige, om hændelsen i sig selv er nok til at forårsage/forklare skaden'.

I henhold til forsikringsbetingelsernes punkt 3.2.4., dækker forsikringen ikke 'skader på kroppen sket som følge af en overbelastning, der ikke er pludselig'.

Klageren har, jf. betingelsernes punkt 21.1, på anmodning mulighed for at få genoptaget en afsluttet sag, såfremt der er lægelig dokumentation for, at følgerne efter ulykken er blevet forværret.

Selskabets vurdering

Klagerens advokat har i klagen til nævnet anført, at klagerens krav ikke er forældet, idet der er nye oplysninger, som berettiger til en genoptagelse, og at forhøjelsen af ménet i Ankestyrelsens afgørelse af den 5. maj 2021 er sket efter en langvarig retssag og forelæggelse for Retslægerådet. Advokaten anfører også, at Retslægerådet blandt andet fastslog, at der var symptomer og objektive fund, der var forenelige med CRPS.

Ud fra oplysningerne i klagerens lægejournal ses der ikke at være oplysninger om forværring af generne fra klagerens venstre ankel og fod, siden selskabet fastsatte méngraden til 15 % den 17. marts 2017. Eksempelvis henviser selskabet til journalnotat af den 19. marts 2015, hvor det er nævnt, at klageren er under udredning for mistanke om CPRS. CRPS var således allerede i betragtning forud for selskabets opgørelse af ménet.

Journalnotaterne efter den 17. marts 2017 vedrører derimod smerter i venstre skulder og bryst som følge af længere tids brug af krykke stok, samt andre forhold, som ingen relation har til ulykken. Selskabet henviser til journalnotat af den 30. maj 2017.

Klagerens lægejournal fremlægges som bilag 10.

Udtalelsen fra Retslægerådet vedrører efter selskabets opfattelse alene spørgsmålet om årsagssammenhæng mellem klagerens gener og ulykken, men ikke en forværring af generne fra venstre ankel og fod. Tilsvarende er der i Retslægerådets udtalelse alene henvisninger til journalnotater dateret før selskabets fastsættelse af klagerens varige mén den 17. marts 2017. Retslægerådets udtalelse ses fremlagt af klagerens advokat.

Afgørelsen fra Ankestyrelsen dateret den 5. maj 2021 er baseret på Retslægerådets udtalelse om årsagssammenhængen mellem klagerens gener og ulykken. Det fremgår af afgørelsen, at udtalelsen fra Retslægerådet kommer på baggrund af, at klageren efter Ankestyrelsens afgørelse af den 8. januar 2018 om varigt mén har stævnet Ankestyrelsen ved Retten på Frederiksberg.

Krav i anledning af en forsikringsaftale forældes, jf. forsikringsaftalelovens (FAL) § 29, stk. 1, efter reglerne i forældelsesloven, jf. dog § 29, stk. 2-6.

Af forældelseslovens § 2, stk. 1, fremgår det, at 'Forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser'.

Det fremgår af forældelseslovens § 3, stk. 1, at

'Forældelsesfristen er 3 år, medmindre andet følger af andre bestemmelser'. Af bestemmelsens stk. 2, fremgår det, at 'Var fordringshaveren ubekendt med fordringen eller skyldneren, regnes forældelsesfristen i stk. 1 først fra den dag, da fordringshaveren fik eller burde have fået kendskab hertil'.

Af forældelseslovens § 21, stk. 1, fremgår det, at

'Er der inden forældelsesfristens udløb af eller mod fordringshaveren anlagt rets- eller voldgiftssag om grundlaget for fordringen, indtræder forældelse tidligst 1 år efter sagens endelige afgørelse'.

Af FAL § 29, stk. 5, fremgår det, at

'Er en skade inden forældelsesfristens udløb anmeldt til selskabet, indtræder forældelse af krav, som skaden giver anledning til, tidligst 1 år efter selskabets meddelelse om, at det helt eller delvis afviser kravet'.

På baggrund af oplysningerne i klagerens journal er det selskabets opfattelse, at generne fra klagerens venstre skulder og bryst skyldes overbelastning efter længere tids brug af krykkestok, hvilket ikke er omfattet af ulykkesforsikrings dækning, jf. betingelsernes punkt 3.2.4., hvorfor disse gener ikke er relevante i denne sag. Selskabet henviser til journalnotat af den 30. maj 2017.

Ud fra sagens oplysninger er det desuden selskabets opfattelse, at der ikke er dokumentation for, at der efter selskabets afgørelse af det varige mén den 17. marts 2017 er sket en forværring af generne fra klagerens venstre ankel og fod.

Der er således tale om samme krav som selskabet traf afgørelse om den 17. marts 2017, hvorfor forældelsesfristen i henhold til forældelseslovens § 3, skal regnes fra skadedatoen den 7. august 2014, idet skaderne på klagerens ankel og fod var af en sådan karakter, at det på dette tidspunkt måtte stå klart for klageren, at han kunne have et krav mod sin ulykkesforsikring. Den 3-årige forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1, udløb således den 7. august 2017.

Idet den seneste afgørelse fra selskabet om méngradens størrelse som nævnt er dateret den 17. marts 2017 – og idet der ikke er dokumentation for, at der efterfølgende er opstået en forværring af generne fra venstre ankel og fod – er det selskabets opfattelse, at klagerens krav efter den 1-årige forældelsesfrist forældede den 17. marts 2018, jf. FAL § 29, stk. 5.

Klagerens advokat – som har repræsenteret klageren i sagen siden 24. november 2014 – har på intet tidspunkt efter den 17. marts 2017 kontaktet selskabet vedrørende afgørelsen, ligesom hverken klageren eller klagerens advokat har orienteret selskabet om, at der var udtaget stævning i sagen mod Ankestyrelsen.

Såfremt klageren var utilfreds med selskabets fastsættelse af det varige mén, havde det været nærliggende, at klagerens advokat i forbindelse med stævningen af Ankestyrelsen havde kontaktet selskabet med anmodning om, at forældelsen blev suspenderet, indtil der forelå en afgørelse af retssagen. Det kan ikke komme selskabet til skade, at klagerens advokat ikke har foretaget en sådan underretning.

Selskabet fastholder derfor, at klagerens krav på yderligere godtgørelse for varigt mén som følge af ulykken den 7. august 2014 er forældet, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1 og 2 og FAL § 29, stk. 5.

Klagerens advokats henvisning til nævnets afgørelse i sag 92815 kan efter selskabets opfattelse ikke tages til indtægt for, at der altid skal gå 3 år fra, at Retslægerådet har udtalt sig i en sag, og indtil forældelse sker. Afgørelsen giver derimod indtryk af, at sagen var forældet allerede fordi, der var gået mere end 3 år fra Retslægerådets udtalelse. Sagen tager således ikke stilling til tvisten i aktuelle sag. Selskabet henviser derimod til nævnets afgørelse i sag 94429, der vedrører en lignende tvist som i nærværende sag. Nævnet fandt i sagen, at der var indtrådt forældelse af klagerens krav, idet der ikke var oplysninger om, at der var indtrådt forværring klagerens tilstand, efter at selskabet havde udbetalt erstatning. Nævnet udtalte blandt andet, at 'Nævnet har også lagt vægt på, at Ankestyrelsens forhøjelse af méngraden ikke skyldes en forværring af klagerens gener, og at der heller ikke i øvrigt er oplysninger i sagen, der kan begrunde suspension af forældelsesfristen'. Sag 94429 fremlægges som bilag 11.

Sammenfatning

Sammenfattende er det selskabets vurdering, at klagerens krav var forældet forud for klagerens anmodning om genoptagelse den 5. maj 2021, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1 og 2 og FAL § 29, stk. 5."

Klagerens advokat har i mail af 5/10 2021 til nævnet bl.a. anført:

"I anledning af selskabets svar af 17. september 2021 gør jeg opmærksom på, at de lægelige akter dokumenterer en vis forværring efter udbetaling af erstatning fra Tryg. Det afgørende er dog, at der på baggrund af Retslægerådets erklæring er dokumentation for en lidelse, der ikke var dokumenteret på udbetalingstidspunktet, nemlig refleks dystrofi, og der er bevis for årsagssammenhæng med ulykken. Der er desuden detaljerede vurderinger af sværhedsgraden af de øvrige følger af ulykken. Hvis ikke dokumentation for en lidelse mere, kan betragtes som nye oplysninger, der berettiger til genoptagelse, bør Tryg ændre sine forsikringsbetingelser. Der gøres opmærksom på, at både Retslægerådets erklæring og Ankestyrelsens nye afgørelse ikke bare er udtryk for en ændret opfattelse af årsagssammenhæng men reelt dokumenterer en ny lidelse. Efter Trygs opfattelse forældede kravet på yderligere erstatning 17. marts 2018. Beslutningen om at gå videre og anlægge sag mod Ankestyrelsen var ikke truffet på det tidspunkt."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen. Uddrag af bilagene gengives nedenfor.

Af journalnotat fra egen læge af 19/3 2015 fremgår bl.a.:

"Nu under udredning i smerteklinik på mistanke om CRPS (refleksdystrofi) som følge af den komplicerede fraktur i fodrod."

Af ambulantepikrise fra smerteklinik af 18/8 2016 fremgår bl.a.:

"Pt. opfyldte kliniske kriterier for CRPS/refleksdystrofi. ... Ved tværfaglig konference har man konkluderet, at pt. har en stationær tilstand, hvor de medicinske behandlingsmuligheder er udtømte."

Af afgørelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring af 31/1 2017 fremgår bl.a.:

"Vi vurderer, at dine gener som følge af arbejdsskaden svarer til et varigt mén på 15 procent. Vi har fastsat dit varige mén efter et skøn, fordi skadens følger ikke er nævnt i den vejledende mén-tabel. ...

Ud fra den lægelige vurdering har vi lagt vægt på, at der er nedsat bevægelighed i din venstre fod, som ved en bevægelse opad/nedad kan bevæges 5/20 grader sammenlignet med en normal bevægelighed i et fodled ved en opad/nedad bevægelse på 20/40 grader. Din venstre bagfods bevægelighed er samtidig svært nedsat. ... Vi vurderer derfor samlet set, at din bevægelighed i dit venstre fodled er middelsvært nedsat. Vi har samtidig lagt vægt på, at du har fået en stivgørende operation i din venstre mellemfod, og at du har bløddelshævelse af din venstre mellemfod på 1,5 centimeter. Vi har også lagt vægt på, at der er et muskelsvind på 1,5 centimeter af din venstre læg. Derudover er din venstre fods stilling forandret. Det skønnes efter en lægefaglig vurdering, at dit varige mén kan fastsættes til skønsmæssigt 15 procent for de ovennævnte gener."

Af selskabets afgørelse af 17/3 2017 fremgår bl.a.:

"Vi betaler erstatning

Vi har modtaget kendelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring til sagen om skaden den 7. august 2014.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse

Af kendelsen fremgår det, at ulykken har medført et varigt mén på 15 %. Vores lægekonsulent har gennemgået sagen og jeg kan i den forbindelse oplyse, at vi er enig i méngradsvurderingen på de 15%, men ikke i selve begrundelsen".

Af journalnotat fra egen læge af 30/5 2017 fremgår bl.a.:

"Mere end et år med funktionssmerter i ve. skulder opstået efter lang tids brug af krykkestok. Forsøgt fysioterapi og en enkelt skulderblokade uden bedring i tilstanden. Der er normal bevægelighed men smerter ved enhver belastning af armen over skulderhøjde. Klinisk findes palpatorisk ømhed sv.t. forreste rotatorcuff men neg. impingement-test. Arthrose? Biceps-tendinit? Bursit? Henv. Rtg og UL ve. skulder."

Af billeddiagnostisk epikrise fra Røntgen- og ultralydklinikken af 15/6 2017 fremgår bl.a.:

"RU af ve. skulder: Viser let sklerosering subacromialt samt over tuberculum majus. I øvrigt normale ossøse og artikulære forhold. ... ULS af ve. skulderled: Viser tendinopati af supraspinatus med impingement. Ingen senelæsion. Øvrige rotator cuff sener er normale. Ingen ansamling i led eller bursae."

Af afgørelse fra Ankestyrelsen af 8/1 2018 fremgår bl.a.:

"Du har klaget over Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse om godtgørelse for varigt mén og behandlingsudgifter. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring afgjorde sagen den 31. januar 2017. Ankestyrelsen har nu afgjort din sag. Resultatet er: Du har ret til 10 procent i godtgørelse for varigt mén. Vi nedsætter derfor méngraden fra 15 procent til 10 procent. ... Oplysninger i sagen: Vi har afgjort sagen ud fra: ... Klagen af 5. februar 2017 til Ankestyrelsen."

Af udtalelse fra Retslægerådet af 28/1 2021 fremgår bl.a.:

"Spørgsmål 1:

Er der efter arbejdsulykken den 7. august 2014 konstateret gener i venstre fod, ankel og underben i form af

a) Kontusionssår?

Ifølge hospitalsjournalen af 7. august 2014 var der kontusionsmærke, hudafskrabning og bulladannelse, der senere udviklede sig til et regulært sår.

b) Nervelæsioner?

Der beskrives vedvarende føleforstyrrelser i ortopædkirurgisk speciallægeerklæring af 15. september 2016 (bilag 2), og der er foretaget nerveledningsundersøgelse, der viser axonale skader i den motoriske fibre i ve. nervus tibialis og peroneus (nerverne i underbenet til fodens muskulatur).

c) Knusning/knoglebrud i mellemfoden med mange fragmenter?

Røntgenundersøgelse suppleret med CT-skanning viste primært knusningsbrud i mellemfoden med mange mindre knoglefragmenter.

d) Hævelse med ødem?

Både primært og ved de efterfølgende undersøgelser beskrives hævelse af venstre fod.

e) Brændende fornemmelse op ad benet samt konstant fornemmelse af uro?

Ifølge ortopædkirurgisk speciallægeerklæring af 15. september 2016 (bilag 2) beskrives symptomer i form af en trykkende dyb smerte i foden, og denne kan være lige så udtalt omkring anklen som om mellemfoden. Der kan opleves elektriske stød. Desuden beskrives en brændende fornemmelse op ad benet samt konstant fornemmelse af uro i venstre ben.

f) Bevægeindskrænkning af ankelled?

Der beskrives ligeledes nedsat bevægelighed af ankel og fodrod plus tæer i bilag 2.

g) Svære smerter?

Ifølge bilag 2 er sagsøger plaget af smerter døgnet rundt. Normalt VAS 6 (af 10) varierende op til 9 (VAS er den subjektive bedømmelse af smerteintensiteten på en skala fra 0 (ingen smerter) -10 (værst tænkelige smerter)). Smerterne forværres ved mindste aktivitet og medfører behov for efterfølgende hvile. Der er ligeledes natlige smerter VAS 6-7, som påvirker sagsøgers søvn.

h) Udtalt ømhed ved alle TMT led?

Ligeledes beskrives ømhed af TMT leddene i bilag 2.

i) Smertesyndrom i form af CRPS type 2?

I bilag 2 (ortopædkirurgisk speciallægeerklæring) og bilag 9 (journal fra smerteklinik) beskrives symptomer og objektive fund forenelig med CRPS.

j) Kognitiv påvirkning i form af træthed, manglende overskud, koncentrationsbesvær og hukommelsesbesvær og k) Psykiske gener i form af angst, selvvalgt isolation og depression eller en forværring af disse gener?

Såvel før som efter ulykkestilfældet beskrives væsentlige symptomer på varierende grad af depression. Kognitiv påvirkning i form af træthed, manglende overskud, koncentrationsbesvær og hukommelsesbesvær kan ses som led i depression og langvarig smertetilstand. Psykiske gener i form af angst og selvvalgt isolation kan ligeledes være led i depression. Retslægerådet er ikke i stand til at vurdere, om disse symptomer på depression er forværret af det aktuelle ulykkestilfælde, eller om der er tale om en normal variation af sygdommen.

Spørgsmål 2:

Er eventuelle i besvarelsen af spørgsmål 1 anførte gener helt eller delvist en følge af arbejdsulykken?

Retslægerådet finder, at punkt a-i mest sandsynligt (mere end 50 %) er betinget af det beskrevne ulykkestilfælde, medens symptomerne beskrevet i punkt j og k ikke (mindre end 50 % sandsynligt) kan tilskrives ulykkestilfældet."

Af afgørelse fra Ankestyrelsen af 5/5 2021 fremgår bl.a.:

"Du har på baggrund af vores afgørelse af 8. januar 2018 om varigt mén stævnet Ankestyrelsen ved [Retten]. Som oplyst i brev af 1. marts 2021 har vi på grund af nye oplysninger i sagen valgt at genoptage vores afgørelse om varigt mén på forvaltningsretligt grundlag.

Ankestyrelsen har nu afgjort din sag.

Resultatet er: Du har ret til 30 procent i godtgørelse for varigt mén. Vi forhøjer derfor méngraden fra 10 til 30 procent. Det betyder, at vi ændrer Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse af 31. januar 2016. Du vil høre fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, som nu beregner den nye godtgørelse. Forsikringsselskabet vil herefter udbetale beløbet. ... Denne afgørelse træder i stedet for vores afgørelse af 8. januar 2018, der ikke længere gælder.

...

Begrundelsen for afgørelsen om varigt mén

...

Vi lægger vægt på, at vi i forbindelse med sagens behandling ved [Retten] har modtaget Retslægerådets udtalelse af 28. januar 2021.

Vi lægger også vægt på, at udtalelsen fra Retslægerådet påviser et væsentligt fejlskøn i det tidligere sagsforløb.

Vi lægger til grund herfor, at Retslægerådet vurderer, at dine gener i form af regulært sår på venstre fod, vedvarende føleforstyrrelser omkring anklen, nerveskade i underbenet (til fodens muskulatur), primært knusningsbrud i mellemfoden med mange mindre knoglefragmenter, hævelse af venstre fod, trykkende dybe smerter i venstre fod og ankel, oplevelse af elektriske stød, brændende fornemmelse og konstant uro i det venstre ben, nedsat bevægelighed i venstre ankel, fodrod og tæer, varierende smerter, ømhed af TMTleddene i mellemfoden samt diagnosen CRPS er en følge af arbejdsskaden.

Vi lægger også til grund, at Retslægerådet vurderer, at dine psykiske- og kognitive gener med mindre end 50 procent sandsynlighed er en følge af arbejdsskaden.

...

Hertil kommer, at vi i afgørelsen af 8. januar 2018 ikke tog højde for den nedsatte bevægelighed i din venstre fod eller dine smerter i det højre håndled og højre lår (som følge af aflastning af det venstre ben).

...

Hvad er afgørende for resultatet

Vi lægger vægt på de lægelige oplysninger om, at du har en trykkende dyb smerte i den venstre fod, og at smerterne kan være lige så udtalte omkring anklen. Du har oplyst, at smerterne er til stede døgnet rundt, at smerterne er af middelsvær karakter, og at smerterne forværres i forbindelse med den mindste form for aktivitet. Du har også smerter om natten, som påvirker din søvn.

Du beskriver også ømhed af TMT-leddene i den venstre fod.

I forhold til dit venstre ben beskriver du, en følelse af elektriske stød og en brændende fornemmelse op ad det venstre ben. Hertil kommer, at du har en konstant fornemmelse af uro i benet.

Du har som følge af, at du aflaster den venstre fod og det venstre underben fået smerter i det højre håndled og i det højre lår.

Du oplever også, at din ankel svigter i et svingende omfang, men at der ikke er smerter forbundet hermed.

Vi lægger også vægt på, at der objektivt er påvist et regulært sår på den venstre fod, og at du har vedvarende føleforstyrrelser i området omkring såret og den venstre ankel. Hertil kommer, at du har følger efter knusningsbrud i den venstre mellemfod med mange mindre knoglefragmenter, og at der er hævelse af den venstre fod.

Der er ved nerveledningsundersøgelse påvist nerveskader i det venstre underben på grene af nervus tibialis og –peroneus (nerverne i underbenet til fodens muskulatur).

Der er også påvist let nedsat bevægelighed i den venstre ankel, mellemfod og tæerne på den venstre fod.

Vi lægger også vægt på, at du har muskelsvind omkring det venstre skinneben svarende til halvdelen centimeter. Hertil kommer, at der er misfarvning ved det venstre underben.

Vi lægger desuden vægt på, at du har fået stillet diagnosen CRPS – type 2 (komplekst regionalt smertesyndrom/refleksdystrofi).

...

Ved vurderingen af méngraden efter punkt D.1.9.7 er følgende punkter i méntabellen indgået:

Det fremgår af méntabellens punkt D.2.1.12, at brud på en eller flere mellemfodsknogler med daglige belastningssmerter og nedsat bevægelighed i mellemfod og/eller bagfod eller deformitet svarer til et varigt mén på 5-8 procent.

Det fremgår af méntabellens punkt D.2.10.4.1, at let eller partiel lammelse svarer til et varigt mén på 8 procent

Vi lægger vægt på, at du har nedsat bevægelighed i den venstre fod samt konstante smerter i foden. Méngraden skønnes til 8 procent.

Vi lægger også vægt på, at du har føleforstyrrelser på den venstre fod og omkring den venstre ankel. Disse gener er efter en lægefaglig vurdering forårsaget af skaden på grene af nervus peroneus og nervus tibialis i det venstre underben. Méngraden skønnes til 10 procent.

Vi lægger også vægt på, at du har neurogene smerter i den venstre fod og underben som følge af diagnosen refleksdystrofi (CRPS - type 2), og at du har nedsat gangdistance som følge af din refleksdystrofi. Hertil kommer, at du har smerter i det højre håndled og højre lår som følge af, at du har aflastet det venstre ben. De anførte gener svarer efter en lægefaglig vurdering til et skønsmæssigt tillæg på 12 procent.

Vi lægger desuden vægt på, at der efter en lægefaglig vurdering ikke er symptomoverlap mellem dine gener fra den venstre fod, venstre ankel og venstre underben.

På denne baggrund har vi skønsmæssigt fastsat dit varige mén til 30 procent.

Vi er opmærksomme på, at du også har kognitive gener i form af træthed, manglende overskud, koncentrationsbesvær og hukommelsesbesvær. Hertil kommer, at du har psykiske gener i form af angst og selvvalgt isolation.

Retslægerådet har i udtalelsen af 28. januar 2021 vurderet, at dine kognitive- og psykiske gener ikke er en følge af arbejdsskaden. Vi har på baggrund af udtalelsen ikke fastsat dit varige mén som følge af dine kognitive- og psykiske gener, idet det er overvejende sandsynligt, at de anførte gener er en følge af andre forhold end arbejdsskaden.

Oplysningerne fremgår særligt af journaludskrift fra egen læge af 4. september 2014, ortopædkirurgisk speciallægeerklæring af 15. september 2016 og Retslægerådets udtalelse af 28. januar 2021."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"2. Hvad dækker forsikringen

2.1 Forsikringen dækker følger af ulykkestilfælde.

2.2 Ved et ulykkestilfælde forstås en pludselig hændelse, der forårsager personskade.

3. Hvad dækker forsikringen ikke

3.1 Manglende årsagssammenhæng

For at opnå dækning skal der være årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og skaden. Ved vurderingen bliver der blandt andet lagt vægt på, om hændelsen er egnet til at forårsage personskade. Det vil sige, om hændelsen i sig selv er nok til at forårsage/forklare skaden.

...

3.2.2 Forværring af et ulykkestilfældes følger, der skyldes en tilstedeværende eller tilfældigt tilstedende sygdom.

3.2.3 Skader på kroppen sket som følge af nedslidning.

...

9.2 Hvad omfatter dækningen ikke

...

9.2.2 Mén som følge af overbelastning af andre legemsdele end dem, der er beskadiget ved ulykken. ...

21. Genoptagelse

21.1 Når en sag er afsluttet, kan den senere genoptages på forsikredes anmodning. Genoptagelse kræver lægelig dokumentation for, at følgerne efter ulykken er blevet forværret. Udgifterne til fremskaffelse af denne lægelige dokumentation betales af forsikrede. Hvis Tryg beslutter at genoptage sagen, betales udgifterne til den lægelige dokumentation af Tryg."

Nævnet udtaler:

Klageren kom den 7/8 2014 til skade med sin venstre fod, da han fik et pengeskab ned over den. Selskabet anerkendte skaden og udbetalte den 8/12 2014 aconto erstatning svarende til et varigt mén på 5%. Skaden blev anmeldt som en arbejdsskade, og den 31/7 2017 traf Arbejdsmarkedets Erhvervssikring afgørelse om et varigt mén på 15%. Efter modtagelsen af afgørelsen fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring udbetalte selskabet godtgørelse svarende til en méngrad på 15 %, men anførte i afgørelse af 17/3 2017, at det var uenig i Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings

begrundelse for fastsættelsen af méngraden. Klageren påklagede afgørelsen i arbejdsskadesagen fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring til Ankestyrelsen, som ved afgørelse af 8/1 2018 nedsatte det varige mén til 10%. Klageren anlagde sag mod Ankestyrelsen med påstand om forhøjelse af det varige mén. I forbindelse hermed blev sagen forelagt for Retslægerådet, og på baggrund af udtalelse herfra forhøjede Ankestyrelsen den 5/5 2021 det varige mén til 30%. Klageren anmodede den 25/5 2021 selskabet om udbetaling af yderligere 15% mén godtgørelse. Selskabet afviste kravet.

Klageren kræver udbetaling af yderligere 15% mén godtgørelse. Klageren har anført, at kravet ikke er forældet, og henviser bl.a. til, at Retslægerådets udtalelse indeholder nye oplysninger om de gener, der er en følge af det anmeldte ulykkestilfælde, herunder at retslægerådet fastslår, at der er objektive fund forenelige med CRPS, at der er dokumenteret væsentlig anderledes forhold end de, der blev lagt til grund ved selskabets afgørelse, og at Retslægerådets udtalelse og Ankestyrelsen afgørelse reelt dokumenterer et ændret billede af ulykkens følger. Klage-

Ankenævnet for Forsikring

13.

97219

ren har også anført, at beslutningen om at anlægge sag mod Ankestyrelsen blev truffet efter den 17/3 2018, og at der gælder en tillægsfrist fra afslutningen af arbejdsskadesagen.

Selskabet har afvist at genoptage sagen med henvisning til, at klagerens krav er forældet. Selskabet har anført, at der ikke er tale om en forværring, og at der derfor ikke er indtrådt suspension af forældelsesfristen, at det fremgår af de lægelige oplysninger, at CRPS allerede var taget i betragtning forud for selskabets afgørelse af 17/3 2017, og at Retslægerådets udtalelse alene vedrører spørgsmålet om årsagssammenhæng mellem klagerens gener og ulykken, men ikke godtgør, at der skulle være indtruffet en forværring. Det er selskabets opfattelse, at der er tale om samme krav som selskabet traf afgørelse om den 17/3 2017, hvor den 1-årige tillægsfrist skal regnes fra, og at klagerens krav blev forældet den 17/3 2018. Selskabet har også anført, at klageren efter den 17/3 2017 på intet tidspunkt har kontaktet selskabet med henblik på suspension af forældelsesfristen eller med oplysning om, at der var udtaget stævning i sagen mod Ankestyrelsen, og at den manglende underretning ikke kan komme selskabet til skade.

Nævnet bemærker, at det efter almindelige forsikringsretlige principper er klageren, der skal bevise rigtigheden og størrelsen af sit krav.

Af journalnotat fra egen læge af 19/3 2015 og af ambulanteopikrise fra smerteklinik af 18/8 2016 fremgår det, at klageren var under udredning for mistanke om CRPS, og at klageren opfyldte de kliniske kriterier for CRPS, og klagerens tilstand vurderedes at være stationær.

Af journalnotat fra egen læge af 30/5 2017 fremgår det, at klageren i det sidste år har haft funktionssmerter i venstre skulder som følge af lang tids brug af krykkestok.

Af afgørelse fra Ankestyrelsen af 8/1 2018 fremgår det, at klagerens varige mén nedsættes fra 15% til 10%, og at sagen bl.a. er afgjort på baggrund af klagen til Ankestyrelsen af 5/2 2017.

Af afgørelse fra Ankestyrelsen af 5/5 2021 fremgår det, at "Resultatet er: Du har ret til 30 procent i godtgørelse for varigt mén. Vi forhøjer derfor méngraden fra 10 til 30 procent. Det betyder, at vi ændrer Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse af 31. januar 2016. Du vil høre fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, som nu beregner den nye godtgørelse. Forsikringsselskabet vil herefter udbetale beløbet. ... Denne afgørelse træder i stedet for vores afgørelse af 8. januar 2018, der ikke længere gælder. ... Begrundelsen for afgørelsen om varigt mén. ... Vi lægger vægt på, at vi i forbindelse med sagens behandling ved [retten] har modtaget Retslægerådets udtalelse af 28. januar 2021. Vi lægger også vægt på, at udtalelsen fra Retslægerådet påviser et væsentligt fejlskøn i det tidligere sagsforløb. Vi lægger til grund herfor, at Retslægerådet vurderer, at dine gener i form af regulært sår på venstre fod, vedvarende føleforstyrrelser omkring anklen, nerveskade i underbenet (til fodens muskulatur), primært knusningsbrud i mellemfoden med mange mindre knoglefragmenter, hævelse af venstre fod, trykkende dybe smerter i venstre fod og ankel, oplevelse af elektriske stød, brændende fornemmelse og konstant uro i det venstre ben, nedsat bevægelighed i venstre ankel, fodrod og tæer, varierende smerter, ømhed af TMT-leddene i mellemfoden samt diagnosen CRPS er en følge af arbejdsskaden. Vi lægger også til grund, at Retslægerådet vurderer, at dine psykiske- og kognitive gener med mindre end 50 procent sandsynlighed er en følge af arbejdsskaden. ... Hertil kommer, at vi i afgørelsen af 8. januar 2018 ikke tog højde for den nedsatte bevægelighed i din venstre fod eller dine smerter i det højre håndled og højre lår (som følge af aflastning af det venstre ben)."

Det fremgår af forsikringsbetingelsernes punkt 9.2, at dækningen ikke omfatter mén som følge af overbelastning af andre legemsdele end dem, der er beskadiget ved ulykken, og af punkt 21, at en afsluttet sag kan genoptages på forsikredes anmodning. Genoptagelse kræver lægelig dokumentation for, at følgerne efter ulykken er blevet forværret.

Det følger af forsikringsaftalelovens § 29, stk. 1, og forældelseslovens § 2 og § 3, at et krav på forsikringsdækning forældes 3 år efter det tidligste tidspunkt, hvor klageren kunne fremsætte et krav om forsikringsdækning over for ulykkesforsikringen. Efter nævnets opfattelse er dette tidspunktet, hvor skaden har vist sig på en sådan måde, at klageren har haft rimelig anledning til at anmelde kravet til selskabet. Det følger af forældelseslovens § 3, stk. 2, at var fordringshaveren ubekendt med for-

dringen eller skyldneren regnes forældelsesfristen i § 3, stk. 1, først fra den dag, da fordringshaveren fik eller burde have fået kendskab hertil.

I ulykkesforsikringssager løber forældelse efter ankenævnets praksis fra tidspunktet, når sikrede har kendskab til sit eventuelle krav mod selskabet.

Det følger af forældelseslovens § 21, stk. 5, at hvis der inden forældelsesfristens udløb er indledt forhandlinger om fordringen mellem selskabet og den sikrede, eventuelt under medvirken af uafhængig tredjemand, indtræder forældelse tidligst 1 år efter det tidspunkt, hvor forhandlingerne må anses for at være afsluttet.

Det følger af forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5, 1. pkt., at hvis en skade er anmeldt til selskabet inden forældelsesfristens udløb, indtræder forældelse af krav, som skaden giver anledning til, tidligst 1 år efter selskabets meddelelse om, at det helt eller delvist afviser kravet.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at der ikke er grundlag for at kritisere, at selskabet har afvist at betale yderligere dækning under henvisning til, at klagerens eventuelle krav er forældet.

Nævnet finder, at den 3-årige forældelsesfrist efter forældelseslovens § 2 og § 3 og forsikringsaftalelovens § 29, stk. 1, senest udløb den 7/8 2017, og at den supplerende 1-årige forældelsesfrist efter § 29, stk. 5, 1. pkt., udløb den 17/3 2018.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at det af de lægelige oplysninger ikke fremgår, at der er indtrådt en forværring af klagerens tilstand efter den 17/3 2017, hvor selskabet udbetalte mén- og godtgørelse til klageren. Det fremgår herved bl.a. af journalnotat fra egen læge af 19/3 2015 og af ambulanteoplysninger fra smerteklinik af 18/8 2016, at CRPS var konstateret hos klageren, forud for Retslægerådets udtalelse.

Ankenævnet for Forsikring

16.

97219

Nævnet har også lagt vægt på, at det fremgår af forsikringsbetingelsernes pkt. 21, at genoptagelse kræver lægelig dokumentation for, at følgerne efter ulykken er blevet forværret, og at der på det foreliggende grundlag ikke er ført bevis for, at der er indtruffet en forværring.

Nævnet bemærker, at den omstændighed, at klageren har valgt at videreføre sagen mod Ankestyrelsen i arbejdsskadesagen med inddragelse af bl.a. Retslægerådet ikke kan føre til andet resultat, når klageren ikke har indgået aftale med selskabet om ikke at gøre forældelse gældende.

Det kan heller ikke føre til andet resultat, at Retslægerådet i sin vurdering har henført klagerens gener i videre omfang til ulykkestilfældet end Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, Ankestyrelsen og formentligt også det indklagede selskab gjorde forud for Retslægerådets udtalelse.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Jens Kruse Mikkelsen

formand